OOST POST
SOERABAIJASCHE COURANT.

№ 54 ZESDE JAARGANG. 1858

PRIJS VAN INTEEKENING.

Per 6 maanden voor	Soerabaya.	ƒ 7.50
„ „ „ „	Java	„ 9.—
„ „ „ „	Buitenbezittingen.	„ 10.—
„ „ „ „	Nederland.	„ 12.—

De OOSTPOST verschijnt elken *Maandag* en *Donderdag*.

DONDERDAG 8 JULIJ.

Bij deze courant behoort een bijvoegsel.

KOLONISATIE.

III.

Niet minder belangrijk zijn de beschouwingen der staatscommissie over de politieke gesteldheid der buiten-bezittingen in Nederlandsch Oost-Indie met betrekking tot Europesche kolonisatie.

Zal, vraagt zij, het vestigen van eene loot des Nederlandschen volks, te midden dier eigenaardig georganiseerde maatschappij, zoo als die op de buitenbezittingen bestaat, niet zijn het invoeren van een strijdig heterogeen element, dat schokken en vijandschap wekt?

De voorstanders der kolonisatie kennen dit bezwaar, doch hebben dit niet gewigtig geacht. Zij hebben voorbijgezien de ervaring, die als regel heeft doen kennen, dat wanneer Europesche volkplantingen wortel schieten te midden van een gekleurd menschenras, dit laatste terug gedrongen wordt en langzamerhand verdwijnt. Amerika en thans aanvankelijk ook Australie bewijzen deze zoo algemeen erkende stelling. Zij werd op duidelijke en overtuigende wijze uitgesproken in eene rede op den 27sten Februarij 1826 in de tweede kamer der Staten-Generaal gehouden door den heer VAN ALPHEN in deze woorden:

L'expérience partout le prouve; dans tous les pays, conquis par les conquérants n'ont jamais pu mêler et fondre les deux races d'hommes; la race mélangée, qui est le produit de 150 ans de possession territoriale, est encore très-peu nombreuse et on a observé à Java, qu'il y a très peu d'exemples, que cette race se propage au-delà de deux ou trois générations. Possesseurs territoriaux de cette isle, nous en sommes les administrateurs et nous n'avons pas le droit de supplanter ces paisibles cultivateurs, en établissant parmi eux des colons, dont les idées, les notions, le travail et l'industrie, les coutumes et la religion sont si différents des leurs. Il faut observer en outre, que la colonisation produit une race, qui se sépare des indigènes et des Européens *et qu'en dernier résultat cela abouti à l'oppression et à l'extirpation des indigènes, ou à chasser les Européens.*

Gelukt eene Nederlandsche volkplanting in Indie en erlangt zij de ontwikkeling die men van haar verwacht, zoo zal de inlandsche bevolking zich haar vijandig tegenoverstellen en trachten de vreemde woekerplant uit de roeijen of, zoo haar daartoe de magt ontbreekt, zich terugtrekken, verminderen en verdwijnen, en ons alzoo van hare nuttige en zoo weinig kostbare krachten tot bebouwing des bodems versteken.

Het volgende is het oordeel der staats-commissie omtrent de uitwerking der Europesche volkplanting op den zedelijken toestand der bevolking:

Zoo verre nu wat de politieke belangen der inlandsche bevolkingen aangaat. Doch ook voor de verbetering van haren zedelijken toestand voorspellen de adressanten, gunstige gevolgen van de aanraking met de overgebragte Nederlanders. Klaarblijkelijk vleijen zij zich ook hier met al te schoone uitzigten, en schijnen daarbij uit het oog te verliezen dat degenen, van wie zij de verwezenlijking daarvan verwachten, meestal zullen wezen dezulken, die, gelijk zij zich uitdrukken, „door kommer en gebrek en slechte gewoonte, alle energie en arbeidzaamheid en goede beginselen hier te lande schier verloren hebben." Nu mogen zij daarbij de hoop voegen, dat zulke individuen, naar Indie overgebragt, „spoedig in betere menschen herschapen zullen zijn," de ervaring en de eenstemmige uitspraak van zoo velen, die de kolonisatie-zaak grondig onderzocht hebben, ontzeggen daartoe alle regt. *„Auch glaube Niemand,"* zoo schrijft W. ROSCHER in zijn opmerkelijk werk: *„Kolonien, Kolonialpolitik und Auswanderung"* (Leipzig, 1856, S. 352). *„dass Menschen, welche bei uns wirklich unbrauchbar sind, in den Kolonien gebraucht werden könnten.* O nein! Man bezahlt den Arbeiter dort gut, aber man verlangt auch viel von ihm...... Diejenigen Klassen, welche bei uns am leichtesten zur Auswanderung bereit sind; Müssiggänger und unruhige, veränderungssüchtige Köpfe; Familienväter mit allzuvielen Kindern; endlich Gewerbtreibende, welche durch einen Umschwung der Industrie ihr Brod verloren haben — gerade, diese finden, jenseits des Weltmeeres, am schwersten Beschäftigung."

Het is van algemeene bekendheid, dat personen van de aangeduide soort het zoo onontbeerlijke ontzag voor het overheerschende ras vaak op het gevoeligst geschokt hebben. Reeds berigtte de Gouverneur-Generaal KOEN omtrent de hem toegezondene kolonisten: „Het is een goddelooze hoop, die veel moeijte gaf, en waarvan eenige zich slimmer aanstelden, dan de onredelijkste dieren die een grouwel en schandaal aan vele der Indianen veroorzaakten; want de inlander, geen ander en beter siende, meent dat gansch de natie zoo goddeloos, onredelijk en onmanierlijk is.

Mogt men in onze tijden al voor deze uitersten gespaard blijven, zoo kan men nog geen verbeterenden invloed verwachten van hen, die zelven zoo in alle opzigten betering behoeven.

Door de adressanten werden voorts voordeelen beloofd van Europesche volkplantingen voor het Nederlandsche gezag in onze kolonien. Zij verwachten daarvan materieele versterking, zoo tegen naijverige buren als tegen inheemsche onlusten. Van een geheel tegenovergesteld gevoelen is de staats-commissie. Is men, dus redeneert zij, tot de vrees geregtigd dat juist het aanzijn der volkplanters die onlusten zoude doen ontstaan, zoo zoude er nog niets gewonnen zijn, wanneer men die door hen ook al weder kwam te bedwingen. Maar bovendien wat, zouden eenige duizendtallen Europesche landbouwers vermogen tegen de millioenen sterke inlandsche bevolking?

Eenmaal gevestigd, zoude men hen ook weinig bereid vinden om telkens te wapen te snellen, vooral niet op eenigen afstand van hunne bezittingen. Er bestaat geen grond voor het vermoeden, dat de als landbouwer overgebragte Nederlander meer lust in de Indische krijgsdienst zal betoonen dan de hier achtergeblevene; ware het tegendeel het geval, dit zou weinig bewijzen voor de verbetering van zijnen toestand die hij beoogt.

Bovendien, numerieke sterkte is nooit de steun van Nederlands heerschappij in Indie geweest en behoeft dit ook thans niet te zijn; moreel overwigt, gegrond op een zacht en regtvaardig bestuur, is die steun die door geene getalsterkte kan vergoed worden. En wanneer ook soms de rust, tijdelijk verstoord, met de wapenen moet hersteld en gehandhaafd worden, zoo is het niet de physieke magt die ons doet zegevieren; maar onze betere krijgskunst en vooral de onvermoeide en beleidvolle dapperheid van het leger, die ons in staat stelt de ontzaggelijke overmagt te bedwingen. Ook in het onverhoopt geval, dat eene Europesche mogendheid de Overzeesche Bezittingen van den Staat bedreigde, zou men van een georganiseerd en gedisciplineerd leger als het Indische met regt meer kracht tot afwering verwachten dan van landbouwers, gebonden aan have en goed, vrouw en kinderen. Deze zouden hoogstens eenige goede diensten kunnen bewijzen, toegevoegd bij troepen van het leger en op de plaats zelve van hunne vestiging; doch men zou zich aan de bitterste teleurstelling blootstellen, wanneer men, bij de verdediging van geheele bezittingen tegen goed zamengestelde expeditien, op de toevoeging van hunne krachten rekende.

Ten slotte wijst de staats-commissie op een niet minder gewigtig bezwaar van politieken aard, namelijk de bestaande regeringsbeginselen. Zij beroept zich daarbij wederom op de ervaring dat volkplantingen, tot eene zekere mate van ontwikkeling gekomen, vrijheid en eigen beheer eischen en weldra een sterk demokratisch karakter vertoonen. Dit wordt door Amerika en Australie bewezen.

Eene zeer merkwaardige beschouwing geeft de staats-commissie omtrent het allezins denkbare geval van eene *mislukking* der volkplanting.

Rigten ziekten en vijandelijke aanvallen hunne verwoestingen aan of verkwijnt de jonge volkplanting uit eenige andere oorzaak, dan zijn niet alleen kostbare menschenlevens en schatten gelds verspild, maar heeft tevens het aanzien van het overheerschende ras eenen onherstelbaren schok gekregen. Voor den inboorling heeft het zich magteloos in de diepste ellende vertoond; het kan daarna niet meer opklimmen tot het zoo magtige en zoo noodige prestige, dat hem deed aanzien als een wezen van hooger waarde, dat slechts zijne beschaving en zijn talent, zelden zijne physieke kracht heeft aan te wenden. (*Wordt vervolgd.*)

EENE LIEFDEGESCHIEDENIS.

In het eerste jaar dat Tacon, landvoogd van Havana was, was er een jong Kreoolsch meisje, Miralda Estalez genaamd, dat in de Calle de Mescaderes een cigarenwinkeltje hield, waarheen zich steeds alle jongelieden in de stad begaven, die gaarne eene lekkere fijne cigaar rookten.

Miralda was slechts zeventien jaar en eene weeze, en verdiende een nederig, hoewel voldoend, bestaan met het maken en verkoopen harer cigaren. Zij was een toonbeeld van tropisch schoon, met eene net afgeronde gestalte, een bevallig gelaat, waarover een zachte olijftint verspreid lag, en tanden, die eene Tusscarora haar mogt benijden. Somtijds was er in haar oog iets kwijnends, dat een kluizenaar zou hebben doen zuchten; en haar vrolijke scherts was zoo betamelijk en toch zoo vrij, dat zij zonder het te weten, de hoofden, om niet te zeggen de harten, van de meeste jonge kooplieden in de Calle de Mercaderes deed draaijen. Maar zij was onpartijdig; geen der rijke en levenslustige jongelui van Havana kon zeggen, dat het jonge schoone meisje in het bijzonder zich voor zijne bestendige oplettendheid erkentelijk had betoond. Voor den eenen had zij een vriendelijk lachje over, voor een ander eenige schalksche woorden, en voor een derde een of ander spaansch liedje; maar niemand schonk zij haar vertrouwen, behalve aan den jongen Pedro Mantanez, een schipper, die er tamelijk goed uitzag.

Pedro was een manhaftig en moedig jongeling, muntte, wat verstand en uiterlijk betrof, boven de lieden zijner klasse uit, hanteerde zijne roeispanen met een sterken arm en een ligt hart, en beminde de schoone Miralda met eene opregte en trouwe liefde. Hij was een soort van hoofdman onder de schippers in de haven, waarvan de reden moet gezocht worden in zijne meerdere kennis en ontwikkeling, en zijne schranderheid was menigmaal zijnen makkers tot voordeel. Menige edele daad had hij sedert zijne kindschheid binnen en buiten de haven verrigt. Miralda op hare beurt beminde Pedro vurig, en als hij des avonds bij haar kwam praten, had zij immer een nette en geurige cigaar voor hem. Nu en dan, op zon- en feestdagen, ging zij naar de haven, als wanneer Pedro een zeil in zijne boot heesch; een gemakkelijk plaatsje voor haar inruimde, en met haar een togtje langs de romareske kust deed.

Er leefde te dier tijde een berucht en op Havana wel bekend *roué*, Graaf Almonte genaamd, die dikwijls Miralda's winkel bezocht, en voor haar een hevigen hartstogt opgevat had; hij was dan ook een harer vrijgevigste koopers geworden.

Met geslepenheid en kennis der menschelijke natuur, belegerde de graaf het hart van zijn slagtoffer, zonder dat hij zulks scheen te doen, en zette hij zijne operatiën gedurende vele weken voort, eer het onschuldige meisje zelfs vermoedde, dat hij eenige genegenheid voor haar bezat, tot zij op zekeren dag verrast werd door een geschenk van zijne hand, zóó zeldzaam en zóó kostbaar, dat zij dadelijk inzigt kreeg in zijne bedoelingen, en weigerde het aan te nemen.

Zonder zich hierdoor te laten ontmoedigen, volhardde de graaf in zijne vrijgevigheid ten haren opzigte, op eene wijze waarover zij zich niet kon beklagen. Eindelijk, een naar zijne meening gunstig oogenblijk te baat nemende, verklaarde hij haar zijne liefde, smeekte haar de meesteres te willen worden van zijn rijk en uitgestrekt landgoed te Cerito nabij de stad, en beloofde haar weelde, gunsten en rijkdom — maar te vergeefs, Het reine meisje wees zijn aanbod met verachting van de hand, en beval hem, haar nimmer meer te beleedigen, door haar winkel te bezoeken.

Verlegen maar niet beschaamd, verwijderde de graaf zich, maar enkel om een nieuwen strik te vervaardigen, waarin hij haar zou kunnen vangen — want hij gaf niet spoedig den moed op. Niet lang daarna, tegen den avond toen het begon te schemeren, hielden eenige soldaten stil juist tegenover den cigarenwinkel, terwijl een jongman, in de uniform eens luitenants, daar binnentrad en het meisje vroeg, of zij Miralda Estalez heette — waarop zij beschroomd ja antwoordde.

„Dan zult gij wel zoo goed zijn mij te vergezellen!"

OPROEPING VAN CREDITEUREN.

In de *Javasche Courant* van den 30 Junij 1858 No. 52, worden opgeroepen de debiteuren en crediteuren in den navolgenden boedel:
Door de executeuren te Batavia, van wijlen den heer E. J. H. van der Beek.

VERTREK VAN DE LAND-MAIL

VAN SOERABAYA.

In de maand Julij op Dingsdag den 20sten.
" " " Augustus " Dingsdag den 3den en Donderdag den 19den.
" " " September " Vrijdag den 3den en Zondag den 19den.
" " " October " Maandag den 4den en Woensdag den 20sten.
" " " November " Woensdag den 3den en Vrijdag den 19den.
" " " December " Zaturdag den 4den en Maandag den 20sten.

OPENBARE UITBESTEDING.

(*Voor het land.*) Op Zaturdag den 17den Julij 1858 des morgens ten 9 ure in het Officiers-Kampement nabij de Citadel, Genie-Bureau no. 13 en 14, van eene levering ten behoeve van het Genie Departement van **400 STUKS KRUIWAGENS,** op de voorwaarden, ter lezing liggende bij den Magazijnmeester ten gemelden Burele.

De Luitenant-Kolonel, Onder-Directeur der Genie in de 3de Militaire Afd. op Java,
(22) J. C. R. STEINMETZ.

VENDU-DEPARTEMENT.

VERKOOPING.

Op Vrijdag den 9den Julij.
Voor de toko van de Heeren J. Lloyd & Co, te Kaliemaas.

Op Maandag den 12den Julij.
Voor de toko van den Chinees Go Ngo Tian, in de Chin. kamp.

ADVERTENTIEN.

GEBOORTEN.

Bevallen van een *ZOON*, C. M. H. A. MEERTENS, *Hoogeveen.*
SOERABAYA, 8 *Julij* 1858.
Eenige kennisgave. (679)

VENDUTIE.

Op Maandag den 12den Julij 1858.
In de toko van wijlen GO NGO TIAN in de chinesche kamp alhier, van DIVERSE MEUBELEN en HANDELS GOEDEREN, tot dien boedel behoorende, zoomede om 10 ure precies de schepen **GOANSIEN en FATHAL KAIR,** met derzelver staand en loopend want, zoo als dezelve alhier ter reede liggen. (634)

VENDUTIE.

Op den 14den Julij a. s.
zullen door de *Weeskamer* verkocht worden:
De boedels van wijlen B. F. STEEVENSZ, LIENTJAY en TJIANG TJOE en van de Maleische vrouw TINA, bestaande in MEUBELEN, JUWEELEN, GOUD en ZILVERWERK en EEN STEL JAVAANSCHE BRUIDSKLEEDEREN.
SOERABAYA, 6 *Julij* 1858. (672)

VENDUTIE VAN JATIEHOUT.

Op Donderdag den 15den Julij 1858.
Zullen op de stapelplaats van den Heer VAN ROYEN te *Grissee* verkocht worden p/m. **280 REGTE BALKEN en cc. 1300 KROMHOUTEN en KNIEEN,** voor scheepsbouw. (635)

VENDUTIE.

Op Dingsdag den 27sten Julij aanstaande.
Van de MEUBELAIRE GOEDEREN, van den Heer J. J. BERNE, te *Embong Malang.* (638)

UITBESTEDING.

Op Woensdag den 4den Augustus 1858.
des morgens ten 9 ure zal door den ondergeteekende ten zijnen bureele in de *Heerenstraat* te Soerabaya, uitbesteding worden gehouden voor de levering van **1200 Stuks SLAGT OSSEN,** ten behoeve der troepen ter wester afdeeling van *Borneo.*
De voorwaarden der levering en verdere inlichtingen zijn te bekomen op gemeld bureau van 's morgens 7 tot 12 ure.

De Onder-Intendant der 2de klasse in de 3de Militaire Afdeeling op Java,
(674) HK. VEMER.

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

HET STOOMSCHIP MACASSER.

KAPT. SCHMIDT.
Vertrekt omstreeks den 15den aanstaande naar MACASSER, TIMOR KOEPANG en DE MOLUKKOS.
Adres bij (660)
SOERABAYA, *De Agenten,*
3 *Julij* 1858. B. KOPERSMIT & CO.

HET STOOMSCHIP PALEMBANG.

KAPT. ROSEBOOM.
Vertrekt omstreeks den 15den aanstaande naar BATAVIA via SAMARANG. Adres bij
De Agenten,
(659) B. KOPERSMIT & CO.

VERTREK VAN SCHEPEN.

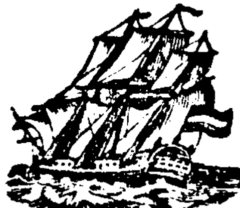
WORDT VRACHT EN PASSAGE

aangeboden met het Hamburger schip
HORATIO,
1ste klasse, gevoerd door H. A. HOLM, naar *Macassar.*
Reflecterenden gelieven zich te adresseren tot
De Agenten,
(668) P. KERVEL & CO.

PASSAGE NAAR NEDERLAND

Wordt aangeboden met het snelzeilend barkschip
DE IJSTROOM.
KAPT. A. HANZEN,
hebbende, bij ruime en luchtige hutten, confortable inrigtingen voor passagiers. Deze bodem zal tegen het einde van deze maand via *Batavia* van hier vertrekken.
Adres bij den Gezagvoerder in het *Java Hotel* en alhier te *Samarang* en *Batavia*, bij (658)
SOERABAYA, *De Agenten,*
3 *Julij* 1858. B. KOPERSMIT & CO.

PASSAGE NAAR NEDERLAND.

Wordt aangeboden met het snelzeilende Nederlandsche schip
WITTE CORNELISZOON DE WIT,
KAPT. KRUIMEL.
Deze bodem, voorzien van allerdoelmatigste inrigtingen, beveelt zich daardoor bijzonder aan, zoowel voor familien als enkele personen, voert eenen geëxamineerden docter; en zal tegen einde Julij tot vertrek van hier gereed zijn.
Nadere informatien bij den Gezagvoerder in het *Java Hotel*, of bij
SOERABAYA, *De Agenten,*
8 *Julij* 1858. (651) RUYL CRAMER & CO.

De ondergeteekende stelt bij deze bekend dat de generale procuratie sub dato 3 Januarij 1800 drie en vijftig, aan zijnen zoon den Chinees OEI KOEN ING verleend, van af den eersten Julij laatstleden is ingetrokken, en alzoo van af dien datum zijn buiten werking gesteld alle lastgevingen van welken aard of inhoud zonder eenige uitzondering.
SOERABAYA, OEI HWAIJ TIEN.
6 *Julij* 1858. (673)

Er wordt in eene familie in de binnenlanden gevraagd, eene ongetrouwde vrouw of weduwe zonder kinderen, van middelbaren leeftijd, en van een goed en onbesproken gedrag, de noodige geschiktheid bezittende, om het huishouden te voeren. Salaris naar bekwaamheden. Zich onder Lt. Z. te adresseeren bij de Heeren E. FUHRI & CO. (669)

LOGE DE VRIENDSCHAP.

De regerend Meester roept alle daartoe geregtigden op om HET ORDE FEEST VAN ST. JAN te komen bijwonen op *Zaturdag den 10den Julij a. s.*, des avonds ten zeven ure in het locaal bij *Simpang.*
NAMENS DEN REGEREND MEESTER,
(665) J. HAGEMAN Jcz.
Secretaris.

GRAVEER-INRIGTING.

De ondergeteekenden geven hierbij kennis dat bij hen gelegenheid bestaat tot het aanmaken van **Cachetten,** koperen **Borstplaten, Stempels** voor **Stempelpersen** en ander **Graveerwerk,** zoo als op **Marmer** voor **Grafzerken,** enz., enz.
Bij de toezending van duidelijke teekening wordt voor eene zorgvuldige uitvoering ingestaan.
(655) E. FUHRI & CO.

Het Engelsch barkschip **STATESMAN,** KAPT. BARNETT, groot 228 gemeten tonnen, kunnende 300 ton laden, en is 6 maanden geleden te Sydney nieuw gekoperd.
Voor nadere informatiën adresseere men zich bij
De Agenten,
(661) FRASER EATON & CO

PAS ONTVANGEN
IN HET HEEREN MODEMAGAZIJN

VAN
W. A. DE VEIJ, *opvolger* van G. L. VAN DER ELST.
MASSIEVE PET-GARNITUREN.
Voor Heeren officieren en Adelborsten van de marine. (6ε0)

„Op wiens gezag?" vroeg het sidderende meisje.

„Op bevel van den Gouverneur-Generaal!"

„Dan moet ik u gehoorzamen!" antwoordde zij, en maakte zich gereed hem te volgen.

Buiten de deur gekomen, beval de officier zijne manschappen voor te gaan, en in eene volante stappende, zeide hij Miralda dat zij naar het wachthuis zouden rijden; maar, tot hare verbazing, bemerkte zij weldra dat zij de poort door en met spoed naar Cerito reden.

Toen begon zij te vreezen dat men haar bedrogen had, en deze vrees werd weldra bewaarheid, toen de volante eene lange laan inreed, welke naar het landgoed van Graaf Almonte voerde.

Hot was nu te laat om zich te verzetten. Zij gevoelde dat zij zich in de magt bevond van den schelmschen edelman, en dat de gewaande officior en soldaten diens bedienden waren, die zich in de uniform van het Spaansche leger vermomd hadden.

Graaf Almonte ging haar te gemoet, zeide haar dat zij voor geen geweld behoefde te vreezen — dat hare verlangens in alles, behalve op het punt van persoonlijke vrijheid, zouden geëerbiedigd worden — dat hij hoopte na eenigen tijd meer gunst in hare oogen te zullen vinden — en dat hij in alle opzigten haar slaaf was.

Met verachting beantwoordde zij zijne toespraak, en verweet hem de lage wijze, waarop hij haar van hare vrijheid beroofd had. Maar zij werd alleen gelaten en op zijn bevel bestendig bewaakt, om haar het ontvlugten, te beletten. Zij wist zeer goed dat geen harer vrienden de magt en den wil van Graaf Almonte zou kunnen dwarsboomen; en toch vertrouwde zij op Pedro, en koesterde het denkbeeld, dat hij hare gevangenis zou ontdekken, en haar op eene of andere wijze bevrijden. De stiletto is de bestendige medgezel der mindere klasse, en Miralda was gewoon, zelfs in haar winkel, een bij zich te dragen; maar nu bezag zij het wapen met bijzonder genoegen, en klemde het in den slaap in hare handen.

Door allerlei omstandigheden met elkander in verband te brengen, kwam de onvermoeide minnaar eindelijk tot het besluit, dat hij de gevangenis zijner beminde ontdekt had. In het gewaad van een monnik van de orde van San Felipe, bezocht hij op een gunstig oogenblik Graaf Almonte's landgoed, ontmoette Miralda, boezemde haar nieuwe hoop in, en verwijderde zich weder, om een geschikt plan ter harer bevrijding te beramen. Nu was er tijd tot denken; tot nu toe had hij zich zelfs geen oogenblik slaap gegund; maar zij was veilig, dat is te zeggen, niet in oogenblikkelijk gevaar — en hij kon vrijer ademen. Hij wist niet wien te raadplegen; hij vreesde het zijne meerderen toe te vertrouwen, omdat zij zijn voornemen den graaf konden bekend maken, en zijne eigene vrijheid in gevaar brengen. Hij moest in dit netelig geval slechts met zich zelven te rade gaan. Eindelijk sprong hij als in wanhoop op, en riep:

„Waarom niet in eens naar het hoofdkwartier gegaan? Waarom niet den Gouverneur-Generaal alles meêgedeeld? Ach! hem te zien — hoe zal ik dat doen? En buitendien is die Graaf Almonte een edelman. Zij zeggen dat Tacon de regtvaardigheid bemint. Wij zullen zien. Ik zal naar den Gouverneur-Generaal gaan — zoo het geen goed doet, kan het ten minste geen kwaad. Ik kan het in allen gevalle beproeven."

En Pedro ging naar den Gouverneur. Het is waar dat hij niet dadelijk gehoor verkreeg, noch de eerste, tweede of derde maal; maar hij hield vol, en werd eindelijk toegelaten.

Onbeschroomd en ronduit verhaalde hij nu wat hij te zeggen had, en dit beviel Tacon.

„En het meisje?" vroeg de Gouverneur-Generaal, wiens gelaat eene duistere uitdrukking aannam. „Is zij uwe zuster?"

„Neen, Excellencia — zij is mij nog dierbaarder; zij is mijn verloofde!"

De Gouverneur nam nu een gouden kruis van de tafel, en overhandigde hem dit met de woorden:

„Zweer dat wat gij mij verhaald hebt waarheid is, zoo waar gij op eenwige zaligheid hoopt."

„Ik zweer!" zei Pedro. knielende en het kruis kussende.

HOUDERS VAN COGNOSSEMENT.

Over H. M. Vijftig manden mineraalwater, aangebragt van Nederland met het Nederlandsche schip **COLUMBINE**, worden verzocht zich te melden bij

De Agenten,

(671) SCHIMMELPENNINCK & CO.

PRIVAAT ONDERWIJS EN TEEKENLES,

Bij H. VELU.

Adres 2de School. (663)

KOST EN INWONING

te bekomen bij

(670) MEJ. TRESSELL.

Chineesche Tempelstraat.

MARTENS & CO.

ONTVINGEN OP NIEUW.

EEN FRAAI ASSORTIMENT WOLLEN RUITEN
EEN DITO DITO FIJNE JACONETS
EEN DITO DITO WOLLEN TAFELKLEEDEN. $^{10}/_4$, $^{12}/_4$ en $^{16}/_4$ lang.
FIJNE WITTE ZAKDOEKEN.
WITTE BATISTEN COLS VOOR HEEREN.
ZWARTE EN GEKLEURDE ZIJDEN EN SATIJNEN COLS.
FRAAIJE WITTE EN GEKLEURDE GORDIJN FRANJES.
KINDERKOUSEN EN SOKJES.
UNI ZIJD FLUWEELEN LINTEN in diverse breedten.
ZWART ZIJDEN FLUWEEL.
HEEREN BORSTROKKEN. (676)

PAS ONTVANGEN

Een groot factuur accuraat loopende AMERIKAANSCHE HANG- en STAANDE KLOKKEN in fraaije bronzen en palissanderhouten kasten, loopende acht dagen, met en zonder wekker. Bij

(644) E. FUHRI & CO.

PER COLUMBINE ONTVANGEN

VERSCH SELZERWATER op halve kruikjes.

(677) MARTENS & CO.

NEDERLANDSCHE

KOPEREN SLUITGEWIGTEN

Zeer geschikt voor huisselijk gebruik, bij

(530) E. FUHRI & CO.

ALLEMANSGADING.

Eene GEPOLITOERDE SCHRIJFTAFEL, en een paar GROOTE KLEÊRKASTEN. (652)

CHINESCHE VOORWERPEN

VAN KUNST EN SMAAK.

Keurig uitgesneden in ivoor en bamboe. Bij

(633) E. FUHRI & CO.

SUIKER in BLIKKEN.
AMERIKAANSCH MEEL.
Zeer geschikt voor huisselijk gebruik, bij

(664) **L. W. van der ZWAAN & CO.**

PER NEDERWAARD ONTVANGEN

EEN FACTUUR HOLLANDSCHE PROVISIEN VAN GEBR. SCHALEKAMP,

BESTAANDE UIT:

ASPERGES, DOPERWTEN, PEREN en APPELEN in wijn, en andere GROENTEN in blik.
LIJSTERS.
LEEUWRIKKEN.
PATRIJZEN.
HAZEPEPER.
PLUWIEREN.
KALFSKARBONADE.
DITO. ROLLADE.
DITO. SCHIJF.
OSSEN. DITO.
DITO. ROLLADE.
AUGURKEN EN GESORTEERDE ZUREN.
DIVERSE KOEK, in trommels van één stuk.
GESORTEERDE KOEK, in trommels van vier stuks.

ANCHOVIS in stopflesschen en potten.
PUIKE HARING.
ROZIJNEN. }
AMANDELEN. }
PRUIMEN. } *in stopflesschen.*
KRENTEN. }
APPELEN. }
PEEREN. }
VERSCH BANKET en SUIKERWERK.
ROLPENS en SAUCIJZEN in stopflesschen.
ROLPENS in Keulsche potten.
CHOCOLADE à LA VANILLE, in witte stopflesschen.
DIVERSE PATÉS in ¼ en ½ blikken
MEEL in vaten en blikken.

(675) **MARTENS & CO.**

BOEKHANDEL VAN E. FUHRI & CO.

VOOR LEESGEZELSCHAPPEN

nog verkrijgbaar:

ALBUM DER NATUUR. 1858. . .	*f* 9.—
DE GIDS. 1858.	„ 30.—
ASMODEE. 1858.	„ 15.—
DE INDIER. 1858.	„ 40.—
THE PUNCH. 1858.	„ 22.—
DIE FLIEGENDE BLATTER. 1858.	„ 18.—

(311)

J. LLOYD & CO

HEBBEN PAS ONTVANGEN.

BEST ENGELSCH ZEILDOEK van 24 en 30 Eng. duim breed, van de nummers 1. 2. 3. 4. 5 en 6.

en eene kleine partij

ZINKEN, KOPEREN en IJZEREN POMPSPIJKERS. (681)

IN HET DAMES MODEMAGAZIJN

VAN

MEJUFVROUW M. DE BRUIJN.

BOOMSTRAAT.

OVERHEERLIJKE MARASCHINO.
ZEER VERSCHE POEDER CHOCOLADE.
LIQUEUREN van de beste soort.
VIEUX COGNAC.
VRUCHTEN op WATER en EAU DE VIE.
ABSINTHE SUISSE.
ZEER GOEDE EAU DE COLOGNE à *f* 6 het kistje.
ESPRIT DE ROSE.
PAPIER DE LUXE.
KINDERBIBLIOTHEEKJES met Fransche boekjes en zeer leerzamen tekst.
KINDERSOUPEETJES en DINEETJES, en (662)
POPPEN met KLEEDINGSTUKKEN in doozen.

BOEKHANDEL VAN E. FUHRI & CO.

AL-ZORAN.

MET ARABISCHE KARAKTERS EN PRACHTDRUK.

Keurig ingebonden, verguld op snede en in koker. zeer geschikt tot geschenk aan Inlandsche vorsten en hoofden. (512)

Prijs à Contant. . *f* 60.— rec. en *f* 80.— rec.

MENAGE-BOEKEN.

Ingebonden à *f* 5.— rec. bij

(600) E. FUHRI & CO.

DE LEESBIBLIOTHEEK

VAN DEN HEER

VAN DRIESSCHE.

Is verplaatst in de woning bij de kazerne der artillerie op het *Komedieplein.*

Dezelve zal eene belangrijke uitbreiding erlangen.

Behalve zon en feestdagen geopend van des morgens 7 tot des namiddags 4 ure. (666)

GERAFFINEERDE WITTE SUIKER.

In mandjes en blikken.

(678) MARTENS & CO.

PRACHTIGE CRISTALLEN FIJN GESLEPENE DESSERT SERVIEZEN.

ACCURAAT LOOPENDE 8 DAAGS FRIESCHE KLOKKEN, met maan- en datumaanwijzing.

(667) **KARTHAUS & MELCHERS.**

PAS ONTVANGEN.

Een zeer lang verwacht factuur bestaande uit

ZEER PRACHTIGE DAMES ARTIKELEN

ALS:

Zwarte zijden en tullen MANTILLES, KAPSELS, genopt en geborduurd NETELDOEK, GLACÉ HANDSCHOENEN, geborduurde en tullen ZAKDOEKEN, geborduurde TUSSCHENZETSELS.

ZEER PRACHTIGE BLOEMEN.

Verscheidene soorten van BLONDE, KANTEN, NEIGES, KINDERMUTSJES, AGREMENTEN, effen en geborduurde TULLE, linnen ZAKDOEKEN, SHAWLTJES, enz., bij

(682) M. KOOSEN.

SOERABAYA, den 8sten Julij 1858.

Het navolgende strekt ten bewijze dat de woekerzucht, waarvan wij vroeger een paar voorbeelden in dit blad aanhaalden, te dezer stede niet is uitgedoofd, maar dat er helaas! nog onder de europesche ingezetenen gevonden worden, die met vertrapping van regt en billijkheid ten koste van den inlander aan hunne gouddorst bot vieren.

De Gouverneur schreef nu eenige regelen en schelde, waarop een pagie verscheen, wien hij beval den kapitein van de wacht bij hem te zenden. De officier verscheen onmiddelijk, en ontving de geschrevene orders, met bevel Graaf Almonte en een jong meisje Miralda genaamd spoedig voor Tacon te brengen. Pedro werd in eene andere kamer gezonden. Nog geene twee uren waren verstreken toen Almonte en Miralda voor Tacon stonden. Geen van beiden wist de reden waarom zij ontboden waren. Almonte vermoedde de waarheid ten halve, en het arme meisje was van meening, dat, haar toestand door die bemiddeling, van welken aard dan ook, niet dan verbeterd kon worden.

„Graaf Almonte, gij weet ongetwijfeld waarom ik u bevolen heb hier te verschijnen."

„Excelencia, ik vrees dat ik onbezonnen ben geweest," was het antwoord.

„Gij bediendet u van de uniform der lijfwacht voor uwe oogmerken ten opzigte van dit meisje — deedt gij dit niet?"

„Excelencia, ik kan het niet ontkennen."

„Verklaar, op uwe eer, Graaf Almonte, of zij, wie gij aldus gevangen gehouden hebt, ongeschonden is."

„Excelencia, zij is even rein als toen zij onder mijn dak kwam!" en dit was de waarheid.

De Gouverneur fluisterde nu zijn pagie eenige woorden toe, en vervolgde toen zijne vragen, terwijl hij op papier eenige aanteekeningen maakte.

Pedro werd nu ontboden om het een en ander nader te verklaren, en, toen hij binnentrad, wendde de Gouverneur-Generaal zich eenige oogenblikken om, als zocht hij eenige papieren, terwijl de jongman Miralda aan zijn boezem drukte. Dit duurde slechts een oogenblik, waarna Pedro zich nederig voor Tacon boog.

Eenige minuten later keerde de pagie terug, in gezelschap van een monnik van de kerk van Santa Clara, met de zinnebeelden van zijn ambt.

„Heilige vader," zeide Tacon, „gij zult dezen Graaf Almonte en Miralda Estalez in den echt verbinden."

„Excelencia!" riep de graaf verbaasd.

„Geen woord, senor! Gij moet gehoorzamen!"

„Mijn adeldom, Excelencia!"

„Is verbeurd," zeide Tacon. Graaf Almonte wist te goed hoe Tacon regt uitoefende, dan dat hij zich had durven verzetten, en hij gehoorzaamde dus met weêrzin. De arme Pedro, die niet durfde spreken, was als door den bliksem getroffen, toen hij zag dat Miralda aldus van hem werd losgescheurd.

Binnen weinige oogenblikken was de plegtigheid voorbij, daar het bevende meisje zich niet weêrspannig durfde betoonen. De kapitein der lijfwacht werd nu ontboden en met geschreven bevelen weggezonden, en eenige oogenblikken later kreeg Almonte bevel naar zijne plantagie terug te keeren. Pedro en Miralda werd geboden in een ander vertrek te gaan, Graaf Almonte steeg te paard en was weldra buiten de stad, maar naauwelijks had hij den hoek van den Pasco bereikt, of een dozijn musketten gaven te gelijk vuur, en hij viel dood op den weg neêr. Zijn ligchaam werd weggevoerd en de kapitein der wacht teekende op zijne instructien tijd en plaats aan, steeg te paard, reed naar het paleis, en trad juist de gehoorzaal binnen, toen Pedro en Miralda nogmaals voor Tacon ontboden werden.

„Excelencia," zeî de officier, het papier terug gevende, „het is gedaan."

„Is de Graaf dood?"

„Ja, Excelencia."

„Kondig op de gewone wijze het huwelijk van Graaf Almonte en Miralda Estalez af. als ook, dat zij zijne wettige weduwe en erfgename van titels en goederen is. Draag zorg dat een officier haar naar het landgoed van den graaf vergezelt, en voor de uitvoering van dit besluit waakt." Zich vervolgens tot Pedro Mantanez wendende, zeide hij; „Geen man of vrouw op dit eiland is zoo laag geplaatst, dat zij van Tacon geen regt kunnen vorderen!"

Het slot dezer geschiedenis laat zich wel raden.

Redactie.

Zekere inlander alhier zich onlangs in tijdelijke geldelijke verlegenheid bevindende, vervoegde zich tot eenen der aan eene nijverheids inrigting alhier geëmploijeerde Europeanen, met verzoek om hem onder pand van eene kris met gou den schede met diamanten omzet ter waarde van *f* 300, eenig geld voorteschieten.

De menschlievende geldschieter stelde hem daarop *f* 83. ter hand, onder voorwaarde dat de pandgever hem binnen den tijd van éene maand zoude terugbetalen *f* 100 en bedong alzoo de zeer matige rente van zeventien ten honderd.

De voor de terugbetaling van het geld bepaalde termijn, juist op eenen Zondag invallende, wachtte de Javaan den volgenden dag af om zijn pand te gaan inlossen, doch de geldschieter weigerde hem de teruggave daarvan, op grond dat de termijn verstreken was, en verklaarde zonder eenigen vorm van proces het pand ten zijnen behoeve verbeurd.

Soortgelijke transactien geschieden meestal mondeling en zonder getuigen, zoodat het regterlijk bewijs van zijn geleden ongelijk voor den armen Javaan wel onmogelijk zal zijn.

De *Javasche Courant* van 3 Julij l. l. No. 53, zoo even, ten twee ure, bij ons ontvangen, behelst in haar officieel gedeelte de volgende beschikkingen.

Civiel Departement.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, uit 's lands dienst, met behoud van regt op pensioen, de direkteur der middelen en domeinen T. Ament.

Op hun verzoek, eervol, uit 's lands dienst, de kontroleur der eerste klasse bij de landelijke inkomsten en kul tures F. Arnold Bik, en de ingenieur der derde klasse bij 's lands burgerlijke openbare werken W. F. Vogelzang.

Uit hunne betrekkingen, de gesuspendeerde, assistent-resident van Ponorogo (Madioen) V. A. L. P. Bekking, en de mede gesuspendeerde kontroleur bij de landelijke inkomsten en kultures H. J. Kempees.

ONTHEVEN:

Van de verdere vervulling zijner betrekking, de adsistent resident van Koetei en de Oostkust van Borneo, J. Zwager.

VERLEEND:

Een tweejarig verlof naar Nederland, aan den assistent-resident van Gorontalo (residentie Menado) W. H. van der Horst.

Een tweejarig verlof naar Nederland, wegens ziekte, aan den eersten onderwijzer bij de stadsschool te Batavia H. Veuger Kuiper,

BENOEMD:

Tot direkteur der middelen en domeinen, de ambtenaar op wachtgeld mr. G. Umbgrove, laatstelijk hoofd-inspekteur van finanicien.

Militair-Departement.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, uit de betrekking van adjudant bij den militairen kommandant in de Wester-Afdeeling van Borneo, de eerste luitenant der infanterie H. W. C. A Thieme.

BENOEMD:

Tot tweeden luitenant en kommandant van het detachement djajang-sekars in de residentie Cheribon, de adjudant-onderofficier voor memorie bij het regement Oost-Indische kavallerie G. van Utenhoven, kommandant van het detachement djajang-sekars in de residentie Madioen.

BEVORDERD:

BIJ HET WAPEN DER INFANTERIE.

Tot luitenant-kolonel, de majoor K. F. van Steijn van Hensbroek; met bepaling, dat aan hem wordt opgedragen de waarneming der betrekking van plaatselijken kommandant te Batavia.

Tot majoors:
- de zich met verlof in Nederland bevindende kapiteins J. H. R. Köhler en J. W. J. Piper.
- bij het garnizoens-bataillon op Palembang, (Tebing-Tingzie), de kapitein M. L. G. van den Bergh, van het garnizoens-bataillon in de derde militaire afdeeling op Java;
- bij het garnizoens-bataillon in de Lampongsche Distrikten, de kapitein W. J. Heisterkamp, van het garnizoens-bataillon in de eerste militaire afdeeling op Java.

Tot kapiteins:
- bij het 6de bataillon, de eerste luitenant L. de Kroon, van het garnizoens-bataillon in de derde militaire afdeeling op Java;
- bij het 11de bataillon, de eerste luitenant A. E. V. de Ficquelmont en E. H. Doerleben, respectivelijk van het 8ste bataillon en van de garnizoens kompagnie te Riouw;
- bij het 12de bataillon, de eerste luitenant, adjoint bij den generalen staf J. B. du Puij de Montbrun;
- bij det 17de bataillon, de eerste luitenant adjudant bij den kommandant in de Padangsche Bovenlanden H. C. van der Schalk;
- bij het garnizoens-bataillon in de Wester-Afdeeling van Borneo, de eerste luitenant H. Termijtelen, van het 9de bataillon.

Tot eerste luitenants:
- de tweede luitenant L. G. F. R. W. B. van den Berg; met bepaling dat hij tijdelijk wegens ziekelijkheid op non-aktiviteit blijft gevoerd;
- bij het 2de bataillon, de tweede luitenant F. A. Schiebelhout, van het bataillon;
- bij het 8ste bataillon, de tweede luitenant F. P. van der Giesen, van het bataillon;
- bij het 11de bataillon, de tweede luitenants F. J. W. Mekern, van het 5de bataillon (Celebes), H. van Heijningen, van de garnizoens-kompagnie op Timor en Flores, J. K. Schoch en H. A. Hartwig; beiden van het garnizoens-bataillon in de Molukkos, en C. Preij, van het garnizoens-bataillon in de eerste militaire afdeeling op Java;
- bij het 14de bataillon, de tweede luitenant J. Teunisz, van het bataillon;
- bij het 15de bataillon, de tweede luitenant adjudant J. H. Heijman, van het bataillon; met bepaling dat hij in zijne betrekking van adjudant zal continueren, en de tweede luitenants H. J. Voorstad, W. J. Andriesse en R. F. de Ravallet, allen van het bataillon;
- bij het 16de bataillon, de tweede luitenants W. L. van Warmelo en F. A. Gits, beiden van het bataillon;
- bij het garnizoens-bataillon in de Wester-Afdeeling van Borneo, de tweede luitenant J. C. Fricke, van het bataillon;
- bij het garnizoens-bataillon op Banka, de tweede luitenant P. van der Weijde, van het bataillon;
- bij het garnizoens-bataillon ter Sumatra's Westkust, de tweede luitenants J. C. Lach de Bere, C. Schäfer en J. A. van Dapperen, allen van het bataillon;
- bij het garnizoens-bataillon op Celebes, de tweede luitenant J. B. van Overvest, van het bataillon;
- bij het garnizoens-bataillon in de Lampongsche Distrikten, de tweede luitenant O. H. J. Muller, van het 11de bataillon;
- bij het korps pupillen, de tweede luitenant D. A. C. F. W. Verstege, van het korps;
- bij de onderofficiersschool te Meester Cornelis, tot eersten luitenant instrukteur, de tweede luitenant instrukteur J. G. Scharp, van die school.

Tot tweede luitenants:
- bij het 1ste bataillon, de sergeanten J. Magnin en C. N. de Graaf, respectivelijk van het 4de en van het 9de bataillon;
- bij het 4de bataillon Soerakarta, de sergeant J. W. D. A. MacGillavrij, van het 7de bataillon.
- bij het 6de bataillon, de sergeanten O. van Dijck en G. C. O. Vos van Rijswijk, respectivelijk van het 12de en van het 7de bataillon;
- bij het 8ste bataillon, de fourier W. A. Varkevisser, van het bataillon;
- bij het 10de bataillon, de sergeant L. A Collard, van het bataillon;
- bij het 13de bataillon, de sergeant J. J. Richon, van het 12de bataillon;
- bij het 14de bataillon, de sergeant W. E. Berkholst, van het 13de bataillon;
- bij het 17de bataillon, de sergeant-majoor J. J. H. de Bode, en de sergeant R. F. Klawer, respectivelijk van het 16de en van het 10de bataillon;
- bij het garnizoens-bataillon in de Molukkos, de sergeanten majoor G. de Bont en W. J. B. Spreu tels, respectivelijk van het 3de en 13de bataillon;
- bij het garnizoens-bataillon op Celebes, de sergeant-majoor F. J. H. Duvergé en de sergeant E. W. A. Krudop, beiden van het 10de bataillon;
- bij de garnizoens-kompagnie op Timor en Flores, de fourier F. van Haaften, van het 15de bataillon.

CHINA.

Dewijl er berigten waren ontvangen dat eene sterke magt der Chinezen op eenen afstand van slechts vijf mijlen van Canton zich had nedergeslagen, achter de heuvelreeks ten oosten der stad, ging de Generaal Straubenzee in den ochtend van den tweeden Junij aan het hoofd eener kleine bende op verkenning uit, en bevond dat de ontvangene berigten waar waren. — Hij vond de dapperen in groot aantal in en rond een dorp gelegerd, waarop hij naar de stad terugkeerde, en nog dienzelfden avond met eene magt van duizend man optrok om den vijand in zijne positie aantevallen. — Op zijne nadering braken dezen hun kamp op, verscholen zich achter rotsen en in greppels, van waar zij de Engelschen bestookten, en met allerlei werptuig teisterden, zich terugtrokken, zoodra de onzen voorwaarts rukten en ons op de hielen zaten zoodra wij terugtrokken, terwijl zij zorgvuldig elke gelegenheid tot een open gevecht ontweken en zich buiten bereik van de bajonet hielden. — Zij waren zoo brutaal dat zij Doctor Turnbull overvielen en gevangen namen, terwijl hij de gekwetsten zijne geneeskundige hulp bood, en hem het hoofd afsloegen — De zon maakte het slecht met de onzen en stelde niet minder dan zestig man buiten gevecht. — De onzen waren genoodzaakt de terugtogt te blazen en de uitslag was zoodanig dat de moed der Chinezen niet weinig is opgewonden. — Tenzij er eene krachtige demonstratie worde gedaan om deze nederlaag weder uit te wisschen, zullen de handel, en alle belangen er veel bij lijden. — Toen de Chinezen hier van de voorgenomene togt hoorden, vreesden zij reeds vooraf dat wij het zouden verliezen; verscheidenen verklaarden dat zij geene zaken meer konden doen, en een zelf, verzocht om vervoermiddelen voor zich en zijne koopwaar naar Hongkong. — Dat de uitslag hunne verwachting niet heeft gelogenstraft, zal hunne vrees nog vergrooten en het begint er veel naar te lijken als of wij bemoeijlijkt en weder van hier verdrongen zullen worden. — Het ergste is dat als de expeditie in het Noorden versterking van hier vraagt, de vijand daarin aanleiding zal vinden, om aanvallender wijze te gaan handelen tegen het garnizoen dat ons zal worden gelaten.

Een ander berigt tracht de nederlaag te vergoelijken en zegt dat, na eenige weinige schoten met de Engelschen te hebben gewisseld, waarbij deze laatsten vier of vijf man aan gekwetsten kregen, de Chinezen op de vlugt togen en door de Engelsche en Fransche troepen werden nagezet, toen de Generaal halt commandeerde en hen terugvoerde naar het dorp, dat een vreesselijke straf zou hebben ondergaan, doch waarin die straf bestond is een onopgehelderd geheim.

Zoo als gewoonlijk, wordt ook thans de algemeene ontevredenheid tegen den aanvoerder gekeerd. — het was gedurende de laatste veertien dagen zoo vreesselijk heet geweest dat zelfs officieren van het Bengaalsche leger verklaarden het in Indie zoo heet niet gekend te hebben, waardoor dan ook reeds voor het begin der expeditie verscheidene Europeanen in het garnizoen bezweken waren, zoodat het den generaal Straubenzee als eene onvergeeflijke dwaasheid wordt aangewreven, dat hij in zulk eene hitte eene expeditie organiseerde. — Verder wordt hij uitgekreten als iemand die eigenlijk zelf niet weet wat hij wil.

Algemeen heeft men te Canton geen het minste vertrouwen op den staat van zaken en wordt de Chinesche bevolking dagelijks onbeschaamder. — Een Sepoij die rondrentelde, is vermist en naar men zegt is hij in een der omliggende dorpen in eene kooi ten toon gesteld. Evenwel, niettegenstaande wij door bemiddeling van hooge Chinesche ambtenaren het bewind voeren, hebben zij de magt niet, of zijn welligt ongeneigd, om de loslating van den Bengalees te bewerkstelligen. Twee Europeanen, van de tijdelijke policie, werden aangevallen, terwijl zij des morgens eene der poorten openden, en voor dat hunne kameraden tot hunnen bijstand konden toeschieten, waren zij reeds ernstig gewond.

De rivierbooten brengen Engelsche goederen van Chinesche eigenaren in groote hoeveelheden naar Hongkong, omdat zij die te Honam niet meer veilig achten. De berigten van de krijgsbewegingen op de Peiko schijnen velen van angst de stad uit te drijven. — En te midden van dit alles houdt men zich bezig met het bouwen van een hulpwerkgebouw.

De laatste tijdingen van de Peiko loopen tot den 22sten Mei. — De onderhandelingen zijn ten eenemale mislukt, zoo als ook trouwens door een elk die eenig begrip van de zaak had, was vooruitgezien, en het onmiddelijk gevolg van dien is geweest het aanvangen van vijandelijkheden en de inname der forten aan de monding der Peiko, waarbij de Engelschen 22 en de Franschen 66 man verloren. — Den 19den des avonds was alles tot den aanval gereed en den 20sten ten 7 ure des ochtends, roeide kapitein Hall van de *Calcutta* naar den wal, eischte de forten op en zeide dat wanneer ten negen ure de vlaggen waren nedergehaald, de geallieerden de forten vreedzaam zouden bezetten, doch dat zoo de Chinesche vlag er bleef waaijen, zij dezelve met geweld zouden nemen. — Het werd negen ure doch er was geen teeken van overgave, waarop hun nog een uur tijdspeling werd toegestaan, hetgeen ook tot niets leidde, zoodat de vlaggen aan boord der Fransche en Engelsche bodems werden geheschen en nog geen twee uren daarna waren de geallieerden in het bezit der forten. — De Chinezen hadden aan den regteroever, bij den nadering der Franschen, eene mijn laten springen, die de aanvallers een aantal dooden en gekwetsten kostte, en, over het geheel, hadden zich de Chinezen manmoedig geweerd.

NEDERLAND.

Door de algemeene synode der Hervormde kerk in Nederland is aan Z. M. den koning het volgend adres ingediend:

„De algemeene synode der Nederl. Herv. kerk neemt de vrijheid, namens de Herv. kerk van Nederland, welke zij vertegenwoordigt, en op uitdrukkelijk verzoek van een aantal harer achtbaarste leden, met name van zulken, die in de hoofdstad des rijks woonachtig zijn, zich eerbiedig tot uwen troon te wenden, voor de duizenden onzer natuurgenooten, die nu nog in de West-Indische kolonien van onzen staat in slavernij zuchten.

„Vele eeuwen achtereen heeft men in de Christelijke kerk berust in het bestaan van het kwaad der slavernij, welke die kerk, bij hare geboorte, in de burgerlijke maatschappij aanwezig vond. Doch in de laatste jaren vooral is zij tot de levendige en heldere bewustheid gekomen, dat nevens vele andere verkeerdheden, door het Christendom gewraakt, ook dit erfdeel des ouden tijds, zoo al niet met de letter der Heilige schrift, dan toch met den geest des Christendoms in openlijken strijd is, en daar een schandmerk op drukt, waarvan zij zich hoe eer zoo liever moet reinigen.

„De beweging van het Christelijk gezinde Engeland voor deze zaak uitgegaan, heeft eerst in andere landen, en nu ook in Nederland navolging gewekt. Bijzondere personen hebben gedurig in adressen aan de Staten-Generaal en aan Uwe Majesteit kreten tegen de slavernij doen opgaan; eene maatschappij, tot hare afschaffing werkzaam, heeft zich gevormd; eene staats-commissie door Uwe Majesteit zamengeroepen, heeft een belangrijk rapport daarover aangeboden.

„Wij brengen U. M. onzen eerbiedigen dank voor dit blijk van derzelver hooge belangstelling in deze gewigtige zaak.

„Doch tevens nemen wij de vrijheid, bij U. M. aan te dringen, dat, hoe moeijelijk de taak ook zij, om eene zoo groote verandering tot stand te brengen, evenwel de dag der bevrijding nu ook, zoo spoedig mogelijk voor die ongelukkigen mogen aanbreken. Wij nemen die vrijheid daar de teederste belangen der menschheid en des Evangelies in dezen zijn betrokken. Immers het blijkt, dat de voortduring der slavernij een der voornaamste hinderpalen is, om het Evangelie der vrijheid, heiligheid en zaligheid door de negers te doen aannemen.

„Wij mogen dus niet nalaten, bij de smeeking van velen ook die der Hervormde kerk te voegen, dat U. M. de

noodige stappen doe, welke in den weg eener wijze bedachtzaamheid kunnen leiden tot wegneming van een kwaad, welks voortduring tot schande verstrekt van onze natie, wier bodem voor het nieuwere Europa de wieg en bakermat der burgerlijke en godsdienstige vrijheid is geweest, en dat U. M., het hoofd van een Huis, tot welks overleveringen sedert eeuwen de handhaving der vrijheid behoort, het werk uwer doorluchtige voorouders voortzette, ook door de burgerlijke vrijheid, welke de Vader aller menschen mede voor de arme negers heeft bestemd, aan dezen in onze kolonien te schenken, ten einde hun ook eene nog betere kan worden geboden in Jezus Christus.

„Ook daartoe behoede, sterke en zegene u God de Allerhoogste, in wiens naam onze bede tot u komt, en aan wien wij u en uw Huis steeds dankbaar en vurig opdragen."

ENGELAND.

De leden der *United service club* hebben dezer dagen ter eere van den maarschalk Pélissier een banket gegeven, waarbij 130 personen tegenwoordig waren. De maarschalk was geplaatst ter regterzijde van den hertog van Cambridge, die bij deze gelegenheid het presidium waarnam, en aan wiens linkerzijde de admiraal graaf van Hardwicke gezeten was. Bij het dessert heeft de hertog van Cambridge een toast ingesteld op H. M. koningin Victoria, waarin het volgende voorkwam: „Ofschoon dit feest in zeker opzigt slechts moet beschouwd worden als zijnde van particulieren aard, zoo is het daarom niet minder van groot algemeen belang, omdat het ten doel heeft, den hertog van Malakoff bij zijne aankomst in Engeland welkom te heeten.' Nadat deze toast door de geheele vergadering met luide toejuiching begroet was, vatte de spreker op nieuw het woord op en zeide: „Ik ben verzekerd, dat aan den tweeden toast, dien ik wensch in te stellen, hetzelfde onthaal zal ten deel vallen. Ik stel voor, dien te wijden aan HH. MM. den keizer en de keizerin der Franschen" (*Daverende to juiching*) „Uit de wijze waarop die toast ontvangen wordt," vervolgde spr., „zal het mijnen vriend den hertog van Malakoff overtuigend blijken, dat de naam van den keizer der Franschen op zich zelf reeds voldoende is, om hier te lande de vriendschappelijkste en warmste gevoelens op te wekken. Welke politieke nuances onder ons mogen bestaan, — en ik twijfel niet of alle politieke gevoelens zijn hier in deze vergadering vertegenwoordigd, — zoo is er onder ons niemand te vinden, die zich niet verheugt, dat de keizer en de keizerin, door de zorg der Voorzienigheid, zijn ontkomen aan den jongsten moorddadigen aanslag, waaraan zij hebben ten doel gestaan. (*Toejuiching.*) Voor mij zelven gevoel ik bovendien nog eene bijzondere voldoening bij het uitbrengen van dezen toast; want indien ooit iemand met de attentie van Zijne Keizerlijke Majesteit is vereerd geworden, dan ben ik het. Onder allerlei omstandigheden heb ik de eer gehad den keizer in persoon te spreken en zelfs zeer intime conversatiën te houden; ik kan de verzekering geven, dat Zijner Majesteits woorden en gevoelens ten volle overeenkomen met de meening, die hij openlijk heeft uitgesproken over de hooge waarde van het tegenwoordig verbond tusschen Frankrijk en Engeland. (*Daverende toejuiching*) De keizer hecht aan dat verbond het hoogste belang; hij begrijpt er het belang van, zoowel in tijd van vrede als van oorlog, en met het grootste genoegen herinner ik mij den dag, waarop hij de hoop heeft te kennen gegeven, dat dit verbond door alle eeuwen heen moge gevestigd blijven. (*Toejuiching.*) Ofschoon er dan ook verschil van gevoelens moge bestaan, — en dat verschil is onvermijdelijk, — zoo vertrouw ik toch, dat die alliantie zal blijven bestaan en zich zal weten te handhaven in het belang der geheele wereld. Nadat ook deze toast door de levendigste toejuiching was gevolgd, werd die door den hertog van Malakoff aldus beantwoord: „Mijnheer de hertog en verdere dischgenooten! de toast door u aan den keizer en de keizerin toegebragt, zal hun hoogst aangenaam zijn; deze mijne overtuiging is gegrond op de daarmede overeenstemmende woorden, mij door mijnen souverein toegevoegd, op het oogenblik toen ik afscheid nam, om naar de kusten van oud Engeland te stevenen." (*Daverende toejuiching.*)

Nadat de hertog van Cambridge voorts nog eenen toast had uitgebragt op prins Albert, den prins van Wallis en verdere leden der koninklijke familie, aan welke toasten insgelijks alle eer werd bewezen, stelde hij voor eenen dronk te wijden aan den hoogen gast, den hertog van Malakoff. De spr. zwaaide hem bij deze gelegenheid in uitvoerige bewoordingen een uitbundigen lof toe, zoowel wegens zijne persoonlijke hoedanigheden als wegens zijne houding in den oorlog tegen Rusland en voegde er bij: Onze doorluchtige gast heeft lang met de Britsche armee in betrekking gestaan en bij heeft dus in persoon de waarde van het Fransch-Engelsch bondgenootschap kunnen beoordeelen. Ik houd het staande, dat het op beide natien, zoowel in oorlogs- als in vredestijd, even gunstig werkt, en dat het ook beider pligt is, alle omstandigheden aan te grijpen, om een verbond, dat zoozeer aan de belangen der wereld bevorderlijk is geweest, steeds meer en meer te bevestigen." (*Toejuiching.*) „In dit gevoelen, en ik geloof dat ieder ingezetene des rijks daarmede instemt, strekt het mij tot genoegen, het presidium te mogen waarnemen in eene vergadering, waarvan alle leden welwillend vereenigd zijn, om eere te geven aan hem, wien eere toekomt." (*Levendige toejuiching.*)

De maarschalk gaf hierop ten antwoord: „Mijnheer de hertog en mijne heeren genoodigden! Ik gevoel mij ten hoogste verpligt voor de welwillende bewoordingen, mij door u toegesproken, en betuig u daarvoor mijnen opregten dank. Door mijne verschijning in uw midden, vertrouw ik de beide natien het roemrijkste tijdpunt van haar verbond herinnerd te hebben; en gelooft mij, dat ik niets vuriger verlang, dan hier als het symbool eener loyale, waardige en standvastige politiek beschouwd te worden." (*Toejuiching.*) „Mijne daden zullen altoos blijken vrij te zijn van nevenbedoelingen en ik zal hierbij vasthouden aan het grootsche denkbeeld, dat — na zoo overvloedige gelegenheid gehad te hebben, om dit verbond zoowel op zich zelf als in wederzijdsche betrekking te leeren hoogschatten, — eene hechte en duurzame alliantie tusschen twee groote natiën aan beiden de verpligtingen oplegt van te zorgen, dat de eer der eene nooit aan die der andere worde opgeofferd. Ik reik u bij mijne komst de hand der vriendschap; ik kom vol eerbied voor uwe instellingen en uwe geëerde vorstin. Nog eenmaal verklaar ik, mij van ganscher harte te vereenigen met den toast aan haren koninklijken persoon toegebragt, en mijnen dronk te wijden aan Engelands welvaart en aan de voortduring van het verbond met het rijk, hetwelk ik de eer heb in uw midden te vertegenwoordigen." (*Herhaalde toejuiching*).

De hertog van Cambridge liet in zijn daaropgevolgden toast aan de land- en zeemagt der beide vroeger elkander vijandige en toch elkander hoogschattende natien de hoop uitkomen, dat beide mogendheden, na vroeger met elkander geworsteld te hebben, voortaan vrienden zullen blijven; waarop de maarschalk antwoordde: „De Franschen zullen niet ongevoelig zijn voor zulk eene loyale lofuiting; integendeel, zij zullen bij de schoone herinneringen, die daarmede door u zijn opgewekt, versterkt worden in hunne hooge achting voor de land- en zeemagt van Groot Brittannie."

Nadat de hertog van Cambridge nog eenige woorden had gezegd over de wederzijds bewezen diensten der beide legers op hetzelfde slagveld, roerde de maarschalk eenige herinneringen aan uit zijne vroeg re krijgskundige loopbaan tijdens den oorlog in Rusland, die insgelijks den levendigsten bijval vonden en eindigde met eenen toast op den hertog van Cambridge uit te brengen, waarvoor deze eene waardige dankbetuiging uitsprak.

Vóór het verlaten der zaal verontschuldigde zich de maarschalk over zijne weinige kennis der Engelsche taal, doch zeide er bij, dat zoo hij alles niet woordelijk had verstaan, hij toch alles ten duidelijkste begrepen en gevoeld had, waarna hij verzocht den hertog van Cambridge de hand te mogen drukken. hetwelk hij hoopte dat voor alle aanwezigen zou mogen gelden.

Dit incident bragt een ware geestdrift te weeg.

— Nadat de bekende Bernard tegen borgtogt op vrije voeten was gesteld, heeft de regering van alle verdere regtsvervolging tegen hem afgezien.

Het heeft natuurlijk niet ontbroken aan pogingen, om de temelijk algemeene vreugde over Bernard's vrijspraak door eene openbare manifestatie lucht te geven, en aan de jury, die over hem heeft gezeten, alsmede aan zijn verdediger, een openbaar bewijs van dankbaarheid te geven. Wanneer deze pogingen van buitenlanders waren uitgegaan, dan zou men niet zonder grond kunnen aanvoeren, dat het hun om opruijing tegen de Fransche regering te doen is, maar zij zijn het eerst uitgegaan van Engelschen, die een geachten stand in de maatschappij bekleeden, zoo als van den directeur van den Drurylane schouwburg en van anderen in dergelijke betrekkingen geplaatst. De toebereidselen waren reeds genomen, om de twaalf leden der jury en Bernard's advokaat, in *Freemason's Tavern*, een banket aan te bieden. Toen daarop aan de gezworenen de vraag werd gedaan, of zij geneigd waren dit bewijs van hulde aan te nemen, hielden zij eene bijeenkomst, waarin met eenparige stemmen besloten werd, de voorgestelde ovatie beleefdelijk van de hand te wijzen. Zij hadden — zoo luidde hunne verklaring — door hun verdict niets anders dan hun pligt gedaan en zij verlangden daarvoor geene andere belooning, dan de voldoening van hun geweten.

Eene gelijksoortige poging tot eene demonstratie heeft in zeker koffijhuis in Leicester Square te Londen, schipbreuk geleden. Dit koffijhuis is deels een restauratie, deels eene concertzaal; het wordt evenzeer door Engelschen als door Franschen bezocht, maar de Fransche uitgewekenen behooren er niet tot de habitués. Op zekeren avond nu, kwam de heer Edwin James met een vriend in dit koffijhuis en werd toevallig door een der bezoekers herkend. Spoedig daarop verscheen de koffijhuishouder, een Franschman, bij den heer James om hem een kompliment te maken; hierna vervoegden zich een zestal Franschen bij hem en verzochten hem de hand te mogen drukken. Toevallig of niet, op het eigen oogenblik hief het zangerskoor in het orkest de *Marseillaise* aan. Hiermede nam dit incident een einde. Den volgenden morgen las men echter in een penny-blad alsmede op een plakkaat aan den muur, in Leicester Square, dat de heeren James en Bernard 's avonds het koffijhuis met een bezoek zouden vereeren. Het gevolg hiervan was, dat zich alstoen eene groote menigte vrijheidsvrienden van onderscheidene natien naar de zaal begaf. Doch noch de heer James, noch de heer Bernard verschenen aldaar. Dat evenwel genoemde aankondiging van geen van beiden is uitgegaan, is zeker. Bernard was onaangenaam getroffen, toen hij vernam, dat zulk een plakkaat aangeplakt was, en vroeg of men hem voor Nena Sahib of voor een wonderdier hield, dat men voor geld liet zien.

— De heer Edwin James heeft aan de regters van *Queen's Bench*, uit naam van zijn cliënt, den boekhandelaar Trulove, voorgesteld, het tegen deze aanhangige proces te bespoedigen. De schrijver van het geïncrimineerde vlugschrift (de heer Adams) heeft aangeboden, in de plaats van den boekhandelaar Truelove voor de jury te verschijnen. Laatstgenoemde toch heeft door de vertraging van het proces nadeel in zijn bedrijf ondervonden en verscheidene zijner schuldeischers hebben onmiddelijk betaling hunner schuldvorderingen verlangd. — Lord Campbell beraadslaagde daarop met de regters, en deze waren eenparig van gevoelen, dat het verzoek om het proces nog in deze sessie te behandelen, van de hand behoort te worden gewezen. Zij stelden hem echter voor, zich dienaangaande tot den attorney-generaal te wenden.

— In St. Martins Hall vond 28 April in den vorm eener voorlezing eene demonstratie plaats tegen de drukpers-processen, waarvoor men beducht is. Het committé, dat zich voor de verdediging van Truelove en Tchorzewski heeft gevormd, heeft de vrees geuit dat eene lange reeks van vervolgingen wegens drukpers-overtredingen te wachten is en heeft zich dientengevolge geconstitueerd tot eene vereeniging, die zich ten taak stelt de politiek der staatkundige drukpers-processen te bestrijden en elken schrijver of boekhandelaar, die door de regering te dier zake vervolgd wordt, de noodige gelden voor zijne verdediging te verstrekken. Tot dat doel diende het entréegeld dat gisteren in St. Martins Hall betaald moest worden. De voordragt werd gehouden door den heer Slack, een regtsgeleerde; de spreker trachtte vooral aan te toonen, dat ieder Engelsch burger het regt heeft elke politieke of juridische, sociale of godsdienstige kwestie vrijelijk te bediscussieren, hetwelk ook nimmer betwist was. De aanklagt tegen Truelove en Tchorzewski had echter en teregt bezorgdheid verwekt: Hij vertrouwde, dat de gezworenen in beide gevallen even onbevreesd hun pligt zouden vervullen als onlangs in de zaak van Bernard. Spreker laakte het overigens in de regering, dat zij zelve de genoemde personen vervolgde; zij had het aan keizer Napoleon moeten overlaten een armen uitgewekene en een klein boekhandelaar bij de Engelsche regtbanken aan te klagen, in plaats van zich tot advocaat van dien vorst op te werpen. Het was bedroevend te zien hoe bereidwillig zij een despoot, wien het geluk bekroond heeft, de behulpzame hand bood, terwijl zij maanden lang in beraad stond of zij twee ongelukkige landgenooten, die in de Napelsche kerkers versmachtten, zoude te hulp komen.

De vergadering bragt den spreker haren dank toe voor zijne voordragt.

Op het gezegde van een der aanwezigen, dat de heeren Edwin James en Bernard zich in de zaal bevonden, werden beiden uitgenoodigd, zich aan het publiek te vertoonen en met luiden bijval begroet. De heer James zeide, dat hij hier gekomen was om aan de rede van den heer Slack het eene of andere argument voor zijne verdediging van Truelove te ontleenen. Hij twijfelde niet aan een goeden afloop van het proces. De kroon had hem als den aanklager van Bernard willen gebruiken, doch hij had dit van de hand gewezen, omdat hij geloofde, dat men eene verouderde parlements-acte, ter wille van een buitenlandsch despoot, trachtte in het leven terug te roepen. Hij wenschte zijne overtuiging van de algeheele onschuld van dr. Bernard openlijk uit te spreken en moest verklaren, dat indien de jury zijn cliënt aan het schavot had overgeleverd, zij zich voor altijd onteerd zoude hebben. De heer Bernard dankte ten slotte voor de hem bewezen deelneming.

— Er is een zoogenaamd *Bluebook* verschenen, betreffende de beproefde aanwerving van Kroo-men op de Westkust van Afrika, voor de dienst in Indie, hetwelk echter niets nieuws behelst en slechts eene herhaling is van hetgen over deze aangelegenheid in het parlement is voorgevallen. Het eindigt met eene dépêche der Oost-Indische Compagnie van 3 Maart, waarbij de aanwerving voor het oogenblik wordt geschorst.

— Met den 1sten Mei is de spoorweg en packetbootdienst tusschen Londen en Parijs, over Folkestone en Boulogne, zoo zeer bespoedigd geworden, dat men den geheelen afstand tusschen de beide hoofdsteden dagelijks in 10¾ uren (in plaats van 12 uren kon afleggen. Door eene doelmatige zamenwerking der Engelsche en Fransche spoorweg-maatschappijen kon men van Londen naar Turin in 29, naar Milaan in 43 en naar Triëst in 59 uren reizen.

— Door het bestuur der posterijen is met de Fransche regering een postverdrag gesloten, ten gevolge waarvan, sedert 1 Mei, eene gelegenheid is geopend tot goedkoope verzending van boekwerken over Marseille naar Indie, Ceylon, Mauritius, Hongkong, Victoria, Nieuw-Zuid-Wallis, West- en Zuid-Australie en Nieuw-Zeeland. Naar deze plaatsen kunnen boekwerken van allerlei aard verzonden worden als volgt: paketten van 4 oncen en minder 6 d.; van 4—8 oncen 1 sh., van 8 oncen tot 1 pond 2 sh., enz. Het porto moet vooruit betaald worden.

— Den 27sten des avonds ten 8 ure is in het St. Catharine's dock alhier een hevige brand uitgebarsten, welke men echter na veel krachtsinspanning ten 12 ure meester was. Men begroot de schade op £ 100 000. De oorzaak van den brand wordt aan onvoorzigtigheid toegeschreven.

— De *James Baines*, van Calcutta te Liverpool aangekomen na ontscheping van de troepen in het dock gebragt, is tot den waterspiegel afgebrand.

Deze ramp zal waarschijnlijk aanleiding geven tot een proces tusschen de eigenaars en de assuradeurs. Eer namelijk het schip in Augustus van het vorige jaar naar Calcutta vertrok, werd het voor 12 maanden verzekerd. Toen nu het schip den 10den dezer behouden te Liverpool aangekomen was, schreven de eigenaars, naar men zegt, aan de assuradeurs, dat zij den termijn der assurantie, daar het schip in Engeland was aangekomen, wenschten te verkorten; dit aanbod moet onbeantwoord gebleven zijn, waarop de eigenaars zich thans beroepen, terwijl de assuradeurs het voorstel ter verkorting van den termijn willen doen gelden.

— De heer Layard is van zijne reis naar Indie teruggekeerd. De verminkingen, die volgens vele berigten uit Indie, de Europesche gevangenen van den kant der Cipaijers ondergaan hebben, zijn, volgens den heer Layard, meerendeels verzonnen.

De heer Lyard zal, wanneer zich de gelegenheid daartoe aanbiedt, zich kandidaat stellen voor het lidmaatschap van het Lagerhuis.

— De kolonie der Fransche vlugtelingen te Jersey heeft eenige dagen geleden een keizerlijken verspieder ontmaskerd en weggejaagd, die zich daar had weten in te dringen. Men heeft van hem een photographisch portret laten vervaardigen en daarvan honderde exemplaren gezonden naar alle plaatsen, waar zich Fransche vlugtelingen ophouden.

— In de laatste twaalf maanden zijn niet minder dan 22 schepen, die in den slavenhandel betrokken waren, door Engelsche kruisers genomen. Al die schepen waren, met uitzondering van één, Noord-Amerikaansch, terwijl het grootste gedeelte te New-York, Boston en New Orleans te huis behoorde.

— De Siamsche tweelingen, Chang en Eng. reisden naar Charlestown, toen de conducteur van den spoorwagen aanmerking maakte, dat zij slechts voor een persoon hadden betaald. De man onder wiens hoede zij reisden, zeide dat zij nooit meer betaalden dan enkele passage, waarop de conducteur aanvoerde dat zij twee personen waren, twee plaatsen innamen en dus ook voor twee moesten betalen. — „Welnu," zeide de geleider, „ik zal dan het kaartje aan Chang geven, zet dan Eng maar op den weg. — Dit bragt de conducteur tot rede en hij gaf toe.

— Dezer dagen werd een testament geöpend, waarin men de volgende clausule las: „Ik verlang uitdrukkelijk dat men niemand zal uitnoodigen mijn lijk naar deszelfs laatste rustplaats te geleiden, omdat ik die beleefdhetd niet zou kunnen terug bewijzen."

BELGIE.

Nabij Roux in Henegouwen, bestond voor de omwenteling van 1789, de rijke priorie van Sart-le-Moine, die behoorde onder de abdij van Aulnes, en eene overlevering zeide dat de monniken van Aulnes, tijdens het begin der omwenteling, hunne schatten ergens in het bosch van Sart-le-Moine begroeven. — Toen deze bosschen nu als nationaal eigendom werden verkocht, zochten de koopers vergeefs naar de schatten, waarvan de overlevering sprak. — De zaak was reeds lang in het vergeetboek geraakt, toen voor eenige weken geleden eene somnambule verklaarde, dat de schat werkelijk op eene zekere plaats in het bosch op eene diepte van vijftien ellen begraven lag, doch dat men er niet kon bijkomen, ten zij eerst drie zielen uit het vagevuur waren gered: daarenboven mogt er niet aan de uitgraving worden gearbeid dan alleen tusschen 1 en 2 ure na middernacht.— Onverwijld werden de noodige maatregelen genomen, om aan deze voorwaarden te voldoen, en de priesters der parochie werden rijkelijk betaald voor missen voor de drie zielen, die waarschijnlijk het spoedigst uit het vagevuur zonden bevrijd zijn, terwijl de eigenaars der bosschen rijkelijk aalmoezen uitdeelden, ten einde de uitwerking der missen te bespoedigen. — Eindelijk begon men te graven en na verscheidene nachten arbeids vond men ... niets. — De somnambule werd weder ondervraagd en verklaarde dat twee zielen reeds gered waren en dat de derde waarschijnlijk spoedig zou volgen. — Ingevolge dit goede berigt werd de arbeid met vernieuwden ijver hervat, en toen men eindelijk op de bepaalde diepte was gekomen, stootten de spaden op iets hards. Dit gaf een daverend gejuich, maar eensklaps stortten de wanden van den gemaakten kuil in en stelden aller verwachting nogmaals te leur. — De somnambule werd nogmaals geraadpleegd, die ditmaal zeide dat de derde ziel, juist op het oogeblik dat zij uit het vagevuur zou stappen, aan ondeugende dingen had gedacht, en dus natuurlijk zonder verwijl hare oude plaats weder had moeten innemen. — Op dit berigt vertrouwende zijn de nachtelijke werkzaamheden weder aangevangen en wacht men thans in gespannen verwachting op eenen goeden uitslag, dien wij ons zulien haasten onzen lezers medetedeelen, zoodra ons de verdere bijzonderheden daarvan zullen ter oore komen.

FRANKRIJK

Een brief uit Parijs meldt het volgende aangaande een gelukzoeker in het Oosten:

Een Europeesch kolonist, de heer de Molac, wiens familie reeds sedert bijna eene eeuw in het westelijk gedeelte van het eiland Sumatra is gevestigd geweest, is kortelings verkozen tot chef van de conferentie der Batta's, eene Maleische volksstam, welks grondgebied aan dat der Hollanders grenst. Deze kolonist is de kleinzoon van baron de Molac, een Franschman, aide-de-camp van den markies de Bnsy, die in 1779 sneuvelde. — Zijne familie vestigde zich in de ontoegankelijkste wildernissen van Sumatra, waar zij zich grooten invloed verwierf over de inboorlingen, en verscheidene zeer belangrijke aanplantingen maakte.

DUITSCHLAND.

De Bisschop van Leitmeritz heeft aan de fabriekanten zijner diocese voorgesteld, om crucifixen en heiligen-beeldjes in hunne fabrieken optehangen, om preken en godsdienstige voorlezingen voor het werkvolk te doen houden, terwijl zij arbeiden, dat zij veel in hunne fabrieken zullen doen bidden, minder laten werken en hooger loon betalen.

SUIKER-BEREIDING.

De volgende, uit Fransche bladen overgenomen marktberigten, geven een denkbeeld hoe de in het luchtledige gekookte suiker ook in Frankrijk verre beneden de met open vuur gekookte wordt geschat, waaruit als een natuurlijk gevolg is afteleiden, dat in de prijscouranten de suikers op die beide wijzen bereid, als twee verschillende artikelen, elk afzonderlijk worden gequoteerd.

Parijs, 25 *Februarij* 1858. — De daling in de suikerprijzen die men algemeen vreesde, is door orders uit het Zuiden, zoowel als door berigten uit Engeland voorgekomen, en heeft de markt zich goed staande gehouden. — Daarenboven zijn de suikers van goede qualiteit thans zeer schaarsch, terwijl de raffinadeurs er groote behoefte aan hebben. — Goede inlandsche op open vuur gekookte suikers zijn verkoopbaar ad francs 30 à 30,50 per 50 kilo in entrepôt, die, welke een weinig beneden die qualiteit vallen, francs 29,50 à 30. Wat aangaat de in het luchtledige gekookte suikers deze worden met 4 à 6 francs per 100 kilo minder betaald dan de suikers van gelijke kleur op open vuur gekookt. — De fabriekanten zijn bekend met de reden van dit verschil. — Men heeft opgemerkt dat de suikers die in het luchtledige zijn gekookt schooner van qualiteit schijnen dan dezelve blijken te zijn, wanneer zij door het raffinadeproces gaan, en ligt daarin de oorzaak van derzelver mindere waarde.

Parijs, 25 *Maart* 1858. — Inlandsche suikers in entrepôt 60 francs per 100 kilo, voor suiker op open vuur gekookt; andere zijn overvloedig aan de markt en vinden geene koopers dan tegen 54 ad 55 francs. — Wanneer men hiervan aftrekt de kosten van vervoer, de emballage, verlies op de tarra etc., dan maakt de fabriekant niet meer dan 50 francs per 100 kilo, welke prijs beneden de taxatie voor de belasting is.

Parijs, 15 *April*. — De suikers zijn sedert onze laatste berigten gedaald en worden de op open vuur gekookte niet dan met moeite tegen 58 francs per 100 kilo, in entrepôt, geplaatst. In het luchtledige gekookte suikers zijn nergens genoteerd, omdat er geene de minste vraag naar is, zóózeer zijn dezelve tegenwoordig in minachting.

Het aangehaalde zal voldoende zijn om aantetoonen hoe verre de in het luchtledige gekookte suikers beneden de anders gekookte worden geschat, en dit is evenzeer het geval met de Indische suikers, die in Frankrijk worden aan de markt gebragt als met de aldaar inheemsch gefabriceerde suikers. — Een zeer naauwkeurig onderzoek zou moeten bewijzen of de voordeelen die verbonden zijn aan het kooken in het luchtledige, kunnen opwegen tegen zulke nadeelen in den verkoopprijs.

POLÉMIEK UIT DEN OOSTHOEK.

Onder de rubrick Ingezondene Stukken deelt het *Bataviaasch Handelsblad* van 30 Junij ll No 52 *eenen brief* mede, die door den naam van den schrijver bij dat blad *is gewaarborgd*. (???)

Wij gelooven dat de onbekende schrijver van dien brief rationeeler had gehandeld door bij den aanhef van denzelven bekend te stellen dat zijn geschrijf zijnen oorsprong te danken heeft, niet aan het artikel in *den Oostpost* van 24 Mei jl. No 41, maar wel aan het artikel voorkomende in *het Bataviaasch Handelsblad* van den 2den Junij jl. No. 44, getiteld: Omverwerping van het Cultuurstelsel, waarvan de bedoelde brief eene eenigzins gevarieerde nagalm is

Met gevaar zelfs van door het *Bataviaasch Handelsblad* als bespottelijk te worden uitgekreten, verwijzen wij den hartstogtelijken voorstander van het stelsel van vrijen arbeid, zonder tusschenkomst van Europesche of inlandsche ambtenaren, naar het artikel voorkomende aan het hoofd van ons blad van 14 Junij jl, No. 47, en wanneer wij hem verzekeren, dat het onze gewoonte niet is, zelfs éénen letter onvoorbedachtelijk aan de pers toetebetrouwen, en hem daarbij aanbieden om, indien hij zijnen naam *bij ons* wil bekendstellen, hem bewijzen te leveren voor alle onze beweeringen, dan kunnen wij hem, dunkt ons, bij voorraad gerustelijk toeroepen: *gij zijt er vóór maar niet achter.*

Het Bataviaasch Handelsblad heeft ten regte opgemerkt, dat het nimmer onze bedoeling geweest is *om eenen blaam te werpen op den ambtenaarsstand*, (welke bewering trouwens te absurd is, om daarbij zelfs nog een oogenblik stil te staan) maar zeer ten onregte heeft dat blad ons van inconsequentie beschuldigd, naar aanleiding van aanhalingen, voorkomende in het *Tijdschrift van Ned. Indie, Mei* 1858, om de zeer eenvoudige en duidelijke reden dat de door *het Bataviaasch Handelsblad* bedoelde aanhalingen betreffen *de Soerabayasche Courant*, en niet *de Oostpost;* waarom wij de Redactie van het B. H. eene meer aandachtige lezing van hetgene zij als bewijs wil aanvoeren, gerustelijk durven aanbevelen.

Redactie.

GEBOORTEN, HUWELIJKEN EN STERFGEVALLEN.

Bevallen:

A. M de Mol geb. Bergers Z., Bataviasche Ommelanden 23 Mei.
A. F. van Meeverden geb. Hofland D., Soedimara 20 Junij.

Getrouwd:

W de Joode met M C. Mager, Batavia 5 Junij. — W van Os met G. F. E. Boerlage weduwe Filet, Djocjacarta 18 Junij. — E. J. Hanibals met A. C. J. Cantz, Batavia 19 Junij. — Mr. C. J. F. Mirandolle met L. J. G van Alphen, Samarang 28 Junij — G. A. Bergmans met E C. Wichelhausen, Soerabaya 3 Julij. — W. S. Heijn met H. Davidson. Soerabaija 30 Junij.

Overleden:

E J. H. van der Beek 29 j, Batavia 16 Junij.

VERTREKKENDE PERSONEN.

Baron Bentinck — Madame Coquelin.— H. Venger Kuiper.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.		Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerders.	Van
Julij	4	Nederl. Ind.	Fathool Manan.	Sech Alie bin Aboebakar Bargaba.	Samarang.
„	—	Engelsche	Ellen.	A. C. Bing.	Batavia.
„	5	Nederlandsche	Wilhelmina Catharina.	N. M. O de Groot Stiffrij.	„
„	7	Engelsche	Thames.	M. Luckie.	„

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.		Vlag.	Namen der Schepen	Gezagvoerders.	Naar.
Julij	3	Z. M.	Rembang.	Luit t/z 1 kl. C J. G. Storm v. 's Gravensande	Koers. om de West
„	5	Nederlandsche	Schelde.	H. A. W. van Reede.	Nederland via Panar. en Batavia.
„	6	Nederl. Ind.	Almok Tasam.	Said mohamat bin Aloei Alhabassij.	Singkawang via Sumanap.
„	—	„ „	Moelkoel Bahar.	Sech mohamat bin Salim Bekieso.	Grissee
„	7	Z. M.	Roei-kanonneerboot No. 14.	Luit t/z. 2 kl. R P. Struick.	Koers om de West.

In lading liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	Namen der Schepen	Gezagvoerders	Bestemming	Agenten
Zweedsche	Maria Charlotte.	Schmidt.	Falmouth.	Fraser Eaton & Co.
Bremer	Horatio.	H. A. Holm.	Onbepaald.	P. Kervel & Co.
Oldenburger	Fannij Kirchner.	B. Block.		„ „ „ „
Nederl. Ind.	Sara Eleonora.	Schuijmer.	Reparatie.	Schimmelpenninck & Co.
Nederlandsche	Catharina Geertruida.	Masch.	Onbepaald.	„ „ „
„	Schoon Verbond.	Borchers.	„	„ „ „
„	Columbine.	Malbrune	Nederland.	„ „ „
„	Doggersbank.	P. Kerkhoven.	Onbepaald.	„ „ „
„	Pictura.	W. Vogel.	Onbekend.	B. Kopersmit & Co.
„	Ystroom.	Hansen.	Nederland.	„ „ „ „
„	Gruda.	Lango.	In lading.	McMillan Marten & Co.
Engelsche	Sea Bird.	Stephenson.	Onbepaald.	Major Matzen & Co.
Nederlandsche	Witte Cornsz de Wit.	Kruimel.	Nederland.	Ruyl Cramer & Co.

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

Z. M. wachtschip Batavia; stoomschepen Madura, Gedeh, en Merapie; de schepen Sea Bird, Fathal Moebarak, Alfulck, Doggers bank, Schoon Verbond, Dominen, en Princes; stoomschip Batavia; de barken Fatal Ma-än, Saijan Maskoor, Goansien, Fathal Kair, Sara Eleonora, Oosterling, Fannij Kirchner, Lismoijne, Horatio, Pictura, Witte Corneliszoon de Witt, Ystroom, Hing Goan Fathool Mannan, Ellen, Wilhelmina Catharina; de brikken Catharina Geertruida, Marsock, Sophia Fraser; schoeners Bientang, Timor, Pinang en Boesirie.

PASOEROEAN.

AANGEKOMEN.

20 Junij. Het Nederl. schip *Cornelia*, gezagv. B. J. Jaski, van Probolingo.

3 Julij. De Nederl. Ind. kotter *Little Tot*, gezagv. Katjoong, van Soerabaya; de Nederl. Ind. schoener *Bella*, gezagv. Jono, van Sumanap.

VERTROKKEN.

28 Junij. Het Nederl. Ind. schip *Djabir*, gezagv. Mochamad, naar Bima.

Aan- en Uitvoer te Soerabaya van den 5den tot en met den 7den Julij 1858.

AANVOER.

Van Batavia per het Nederl. schip *Wilhelmina Catharina*, gezagv. De Groot Stiffrij, agenten Fraser Eaton & Co.

38 balen en kisten manufacturen, Fraser Eaton & Co; 12 balen en kisten dito, McMillan Marten & Co; 22 kisten manufacturen, McMillan Marten & Co; 99 vaten teer, 98 vaten pik, 1/2 legger arak, 8 kisten glaswerk, 1 kist pianino en 19 balen en kisten manufacturen, Order.

Van Nederland per het Nederl. schip *Cornelia*, gezagv. de Witt, agenten Schimmelpenninck & Co.

10 vaten specie, 8 collis koopmanschappen, 78 kisten groenten, 1 vat vleesch, N. H. M; 50 ledige leggers, Anemaet & Co; 2 kisten koopmanschappen, Schimmelpenninck & Co.

UITVOER.

Naar Grissee per de Nederl. Ind. bark *Moelkool Bahar*, gezagv. Sech Mohamat bin Salim Bakriso.

Ballast.

Naar Nederland via Panaroekan en Batavia per het Nederl. schip *Schelde*, gezagv. H. A. W. van Rede.

1501⁷⁵/₁₀₀ picols suiker, 25 picols rotting, agent N. H. M.

Marktprijzen.

Suiker No. 16 per picol. *f* 15 à *f* 16.—
Koffij per picol *f* 25.—
Rijst (carga) per kojang *f* 115 à *f* 120.—
Id. (witte) „ „ *f* 135 à *f* 150.—
Koehuiden per 100 st. *f* 150 à *f* 250.—
Arak per legger *f* 50 à *f* 60.—
Olie (Klapper).
Olie (Katjang).
Kadjang Matten.
Rotting.
Wisselkoers Pari.

PROTESTANTSCHE EEREDIENST.

Zondag den 11den Julij, des morgens ten half 9 ure.
Ds. MOUNIER.
Bevestiging van Diakenen.

De inteekening in Nederland kan geschieden bij M. Wijt & Z., te *Rotterdam* en bij L. van Bakkenes Co te *Amsterdam*.

GEDRUKT BIJ E. FUHRI & CO TE SOERABAYA.